

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Ямбол, 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Цветелина Хр. Господинова
в присъствието на прокурора Г. Д. Г.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно
административно наказателно дело № 20222300600182 по описа за 2022
година

Въззивното производство е образувано по жалба на Н.А.П., депозирана чрез защитника й адв.М. К., против решение № 94/16.05.2022г.постановено по анд № 20212330201103 по описа на Районен съд- Ямбол.

С обжалваното решение обвиняемата Н.П. е призната за виновна в затова, че *****.
около 17ч. в гр. Ямбол, в помещение- салон за красота "*****", находящо се на ул. „*****“
№ 6, не е положила достатъчно грижи за гръбначно животно- куче порода "*****",
намиращо се по неин надзор, като допуснала влизане на кучето на обществено място, без
повод и наморник и не е осъществявала постоянен и непосредствен контрол върху
поведението на кучето, в нарушение на задълженията си по чл. 172, т.2 от закона за
ветеринарномедицинската дейност, чл.35, ал.2 от Закона за защита на животните, чл.12 и
чл.13 от Наредба за регистриране, разплод и стопанисване на кучета на територията на
Община Ямбол и чл.177, ал.1, т.3 от ЗВД, в резултат на което животно причинило средна
телесна повреда на С.П.М. от гр.Ямбол, изразяваща се в обезобразяване, а именно
причинени значителни разкъсно- контузни наранявания в дясната половина на горната устна
на устата и лявата половина на брадичката, в резултат на които са получени груби, ясно
видими и с невъзможност да бъдат прикрити белези на лицето, довели до решителна
промяна в образа на пострадалата и имат постоянен характер- престъпление по чл.325в,
ал.1, вр. с чл.129, ал.2, вр.с ал.1 от НК, поради което и на основание чл.78а от НК е

освободена от наказателна отговорност и ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на *****лева.

Обвиняемата е осъдена да заплати направените по делото разноси 312лв. в приход на републиканския бюджет, по сметката на ОДМВР – Ямбол и 681,60лв. в полза на съдебната власт по сметката на РС-Ямбол. .

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди се, че деянието не е съставомерно от обективна страна, тъй като инкриминираното място не е обществено такова, тъй като е помещение което за в бъдеще ще работи като козметичен салон, но все още не е функционирал като такъв. Излагат се и съображения, че обвиняемата не е осъществила нито едно от посочените норми на ЗВД, както и че на пострадалата не ѝ е причинена средна телесна повреда квалифицирана като обезобразяване. На това основание се иска обв.П. да бъде оправдана по предявеното ѝ обвинение.

Участващият по делото прокурор прави искане да се потвърди обжалваното решение, тъй като не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Въззивницата - обвиняема Н.П. участва в съдебно заседание чрез защитника си адв.М. К., чрез който поддържа изцяло депозираната жалба по съображенията изложени в нея. Излагат се и допълнителни доводи за допуснато процесуално нарушение, поради липса на анализ на събраните доказателства. На това основание се прави искане за отмяна на обжалваното решение и за постановяване на ново, с което обвиняемата да се признае за невиновна по инкриминираното обвинение.

ОС- Ямбол в настоящият въззивен състав след като обсъди доводите в жалбата, пледоариите на защитника на обвиняемата и прокурора и съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК, извърши цялостна служебна проверка на обжалваното решение приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НПК и от страна имаща право и интерес. Разгледана по същество същата се явява **основателна**, по следните съображения:

След проверка на постановения съдебен акт, настоящият състав намира, че при изготвяне на мотивите е допуснато съществено нарушение, тъй като не е изпълнено задължението по чл.305, ал.3 от НПК, а именно да се посочи кои факти се приемат за установени и въз основа на какви доказателства и доказателствени средства са направени изводите. Съдът се е ограничил с преповтаряне на обстоятелствената част на постановлението на Районната прокуратура и лаконично е приел, че деянието е осъществено от обективна и субективна страна, а по отношение на събраните противоречиви доказателства е приел, че същите са ирелевантни. Не е направена оценка на събраните по делото доказателства и не е даден отговор на поставените от защитата възражения.

Инкриминираното престъпление по чл.325в, ал.1 НК се изразява в неполагане на достатъчно грижи за гръбначно животно, намиращо се по негов надзор, в резултат на което

то да е причинило средна телесна повреда. За да се установи и приеме, че извършителят не е положил достатъчно грижи, следва да се посочи какви грижи е следвало да положи. В постановлението на РП-Ямбол и в процесното решение са посочени законовите норми, които задължават обвиняемата като собственик на куче да изпълни и да съобрази поведението си с тях, а именно:

чл. 172, т.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, задължаваща собствениците на кучета да вземат мерки животните да не създават опасност за хора;

чл.35, ал.2 от Закона за защита на животните, на основание която собственикът на животно-компаньон е длъжен да предотврати всяка проява на необоснована агресия на кучето, проявена на обществени места и при други ситуации, застрашаващи живота и здравето на хора;

чл.12 от Наредбата за регистриране, разплод и стопанисване на кучета на територията на Община Ямбол забраняваща извеждането на разходка или транспортиране на кучета от едри и средни породи, без поставен наморник и повод с нашийник;

чл.13 от същата наредба забраняваща да се влиза с кучета на обществени хранителни магазини, заведения за обществено хранене, здравни заведения и други обществени сгради и учреждения и

и чл.177, ал.1, т.3 от ЗВД забраняваща извеждането на кучета без повод, а на агресивни кучета и без наморник.

Съдът е изброил посочените норми, но не е изложил мотиви защо се приема, че същите са нарушени от обвиняемата. На първо място от вменените норми не става ясно към момента на извършване на деянието защо едновременно са нарушени мерки за извеждане на кучета и за престой в закрити пространства. На следващо място за да се приеме, че обвиняемата е длъжна да извежда кучето си с наморник следва да са налице доказателства, че същото е агресивно. Съгласно легалната дефиниция параграф 1 на ДР на ЗВД агресивни кучета са такива, които проявяват спонтанна неадекватна реакция, насочена срещу хора или животни, която в зависимост от силата и нейното естество би могла да доведе до нараняване или причиняване на смърт. В мотивите не е даден отговор на какво основание се счита, че посочената норма е нарушена, дали се приема, че породата на кучето е по природа агресивно /за каквито се приемат например доберман, питбул и др./ или нрава и характера на инкриминираното животно е такова. За да се криминализира деянието на обвиняемата следва да са налице доказателства, че същата е следва да предприеме такива мерки, които да предотвратят обичайното предотвратимо поведение на животното, което по делото не е налице. По отношение на инкриминираното нарушение на чл.13 от Наредбата за регистриране, разплод и стопанисване на кучета на територията на Община Ямбол, която забранява кучета да влизат на обществени сгради, съдът е приел за ирелевантно обстоятелството дали мястото на извършване на деянието е обществено такова. За да се приеме, че дадено място е обществено такова следва същото да е общодостъпно за всяко лице и на това основание защо се приема, че неработещ козметичен салон е такова място.

По отношение характера и вида на причинената телесна повреда по делото са изготвени първоначална съдебномедицинска експертиза от вещото лице д-р ***** и комплексна съдебномедицинска експертиза изготвена от вещите лица д-р ***** и д-р ***** В заключението на първоначалната СМЕ изготвена на основание писмени медицински документи се сочи, че в резултат на нараняванията са получени груби, ясно видими и с невъзможност да бъдат прикрити белези на лицето на пострадалата. Тези белези с времето могат да променят своя цвят и до известна степен релеф, но няма да изчезнат и да се заличат напълно от само себе си, т.е. имат постоянен характер. В заключението на комплексната СМЕ освен посоченото по-горе е допълнено, че тези белези с времето са променили своя цвят, доближавайки се до цвета на околната кожа и до известна степен релеф, но няма да изчезнат напълно от само себе си с времето. В мотивите съдът е посочил, че е кредитирал изцяло и двете заключения без да даде отговор на възражението на защитника на обвиняемата, на какво основание се приема, че посочените увреждания са довели до обезобразяване на лицето на пострадалата. Съгласно трайната съдебна практика за да е налице средна телесна повреда изразяваща се в обезобразяване е необходимо да е налице значително изменение на лицето, дълбоки порезни рани, измененията да имат траен характер и да загрозяват лицето. Съдът е мотивирал наличното обезобразяване с това, че без лечение и без медицинска намеса, раните на пострадалата биха зараснали трудно с образуване на много груби и най-вероятно неравни белези по лицето, което е неправилно и в противоречие със съдебната практика.

Неизпълнението на задължението на съда при изготвяне на мотивите към постановения съдебен акт, не дава възможност да бъде извършена проверка от настоящата инстанция за действителната воля на съда, като от процесуална гледна точка представлява процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.2 от НПК. Посоченото процесуално нарушение и съществено и не може да бъде отстранено от настоящата инстанция в предвид характера на производството.

По изложените съображения съдът намира въззивната жалба за основателна и поради това решението следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав. Следващият съдебен състав следва да извърши преценка и дали е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните права на обвиняемата по чл.249, ал.4, т.1 НПК.

Водим от горното и на основание чл.335, ал.2 от НПК, Окръжен съд- Ямбол ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 94/16.05.2022г.постановено по анд № 20212330201103 по описа на Районен съд- Ямбол и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____